

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1999-2000

4 februari 2000

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

– van de heren Felix Strackx en Filip Dewinter –

betreffende het terugdringen van de mensenhandel in de sport

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Sedert het Bosman-arrest is het betalen van transfersommen voor de overgang van eindecontractspelers afkomstig uit de Europese Unie naar een club in een andere lidstaat van de EU verboden. Dat impliceert dat voor sporters van buiten de Europese Unie nog wel transferbedragen kunnen worden gevraagd, die soms zeer hoog kunnen oplopen. Voor clubs met een fijne neus voor Oost-Europees en Afrikaans talent zijn er dus lucratieve zaken te doen. Goede spelers zijn hier onmiddellijk inzetbaar, er moet dus niet worden geïnvesteerd in een opleiding. Ze zijn vaak tevreden met voeding, onderdak en een loon dat stukken lager ligt dan wat Europese spelers verwachten. Bovendien kunnen ze, als het meezit, voor een hoog bedrag worden getransfereerd naar een andere club.

Het hoeft dus geen verbazing te wekken dat de Afrikaanse en Oost-Europese sportterreinen worden afgeschuimd door West-Europese "scouts" of spelersmakelaars die op zoek zijn naar jonge talenten. Nadat hun gouden bergen worden voorgespiegeld in West-Europa, tekenen ze een exclusiviteitscontract met de makelaar in kwestie. Ze komen met een toeristenvisum het land binnen om bij verschillende clubs te worden getest. Slechts een minderheid van hen wordt geschikt bevonden en krijgt een contract aangeboden. Wat er met de anderen gebeurt is onduidelijk. Vast staat dat velen, beschaamd omdat ze "mislukt" zijn, niet meer durven terug te keren naar hun streek van herkomst. Sommigen duiken dan ook onder in de illegaliteit.

Deze import van "goedkope arbeidskrachten" heeft vooral verstrekken gevolgen voor de voetbalsport. Vooreerst leidt ze tot absurde toestanden: in sommige competitiewedstrijden staan elftallen op het veld die nagenoeg volledig bestaan uit buitenlanders. Geen wonder dat veel supporters moeite hebben om zich nog te identificeren met hun ploeg en uit de stadions wegblijven.

Ook voor onze eigen spelers zijn de gevolgen nefast. Omdat het voor een club zoveel gemakkelijker en goedkoper is Afrikaanse of Oost-Europese spelers aan te werven, die bovendien nog "verkoopbaar" zijn, dan zelf jonge spelers op te leiden, dreigt onze jeugdopleiding te worden verwaarloosd. Gunther Jacob, jurist en profvoetballer, zegt hierover in "Knack Magazine" van 11 februari 1998: "Als dat zo doorgaat, is dat nefast voor de jeugdwerking. Niet enkel omdat clubs daar niet

meer in investeren, maar omdat jongeren niet meer aangetrokken zullen worden tot het voetbal omdat ze zien dat ze daar toch geen kansen meer krijgen."

Deze resolutie kwam dan ook tot stand vanuit een dubbele bekommernis: enerzijds willen we vreemde spelers beschermen tegen uitbuiting en mensenhandel en anderzijds willen we meer kansen bieden aan onze eigen jongeren.

Verskillende maatregelen zijn mogelijk. Zo zou het volledige verbod op elke vorm van transfervergoeding voor alle eindecontractspelers de financiële aantrekkelijkheid voor de clubs sterk verminderen.

Daarnaast zouden de sportfederaties een beperking per wedstrijd van het aantal buitenlandse spelers kunnen instellen. Daardoor komen meer plaatsen vrij voor onze eigen spelers, met als logisch gevolg dat de clubs meer aandacht zullen besteden aan de jeugdwerking.

Ten slotte is het niet meer dan logisch dat ook de sportsector wordt onderworpen aan dezelfde regels als de andere economische sectoren, wat betreft het uitreiken van arbeidsvergunningen. Dezelfde procedures moeten worden gevolgd en dezelfde restricties worden opgelegd. Dat houdt onder andere in dat men slechts een beroep mag doen op niet-EU-werknemers wanneer men de vacatures niet kan opvullen met eigen werkzoekenden die aan de kwalificaties voldoen. Omdat een bedrijf dat onvoldoende solvabel is, geen nieuwe contractuele arbeidsverbintenissen met niet-EU-werknemers mag aangaan, moet voor de uitreiking van een arbeidsvergunning, een grondig onderzoek worden uitgevoerd naar de economische situatie van de sportclubs.

Felix STRACKX

Filip DEWINTER

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

Het Vlaams Parlement,

– overwegende dat

- 1° onze sportclubs hoe langer hoe meer een beroep doen op sportbeoefenaars van buiten de Europese Unie ;
- 2° het arrest Bosman de betaling van transfersommen voor de overgang van eindecontractspelers van buiten de Europese Unie niet uitsluit ;
- 3° die spelers daardoor een interessante investering vormen voor sportclubs ;
- 4° die spelers hier vaak als goedkope arbeidskrachten worden tewerkgesteld ;

– overwegende dat als gevolg daarvan

- 1° jonge Afrikaanse en Oost-Europese sportbeoefenaars dikwijls door gehaaide makelaars met valse beloften naar ons land worden gelokt ;
- 3° zij, wanneer zij mislukken, soms in de illegaliteit verzeild raken ;
- 3° de kansen van onze eigen jongeren daardoor sterk worden beperkt ;
- 4° de clubs geneigd zijn minder te investeren in de eigen jeugdwerking ;

– vraagt de Vlaamse regering initiatieven te ontwikkelen opdat

- 1° alle transfervergoedingen voor eindecontractspelers worden verboden, ook voor spelers van buiten de Europese Unie ;
- 2° in elke competitiewedstrijd het aantal buitenlandse spelers wordt beperkt tot maximum 25 procent per ploeg ;

- 3° het uitreiken van arbeidsvergunningen in de sport aan dezelfde regels wordt onderworpen als in de andere economische sectoren.

Felix STRACKX

Filip DEWINTER
